

अपत्यता (nom. abstr. von अपत्य) f. M. 3, 16: तदपत्यतया dadurch dass dieser Nachkommenschaft hat.

अपत्यद् (अपत्य + द्) 1) adj. f. आ Nachkommenschaft verleihend. — 2) f. ° दा N. einer Pflanze (जन्मदात्रीवृक्ष) RIG. im CKDR.

अपत्यपथ (अपत्य + पथ) m. Scheide (des Weibes) TRIK. 2, 6, 23. H. 609. SU. 1, 278, 4. 343, 1. 2, 92, 13.

अपत्यवत् (von अपत्य) adj. von Nachkommenschaft begleitet: तत्प्रावृत्यत्यवत् AV. 12, 4, 1. Vgl. अनपत्यवत्.

अपत्यशत्रु (अपत्य + शत्रु) 1) adj. die Nachkommen zum Feinde habend. — 2) m. Krebs CABDAK. im CKDR. Vgl. DRAUP. 5, 9. und STENZLER in Z. f. d. K. d. M. IV, 399.

अपत्यसाच् (अपत्य + साच् von सच्) adj. von Nachkommenschaft begleitet: रुपिम् RV. 1, 117, 23. 6, 72, 5.

अपत्रणा (von त्रप् mit अप) n. Scham NIR. 3, 21.

अपत्रा (wie eben) f. Scham, Verlegenheit AK. 1, 1, 2, 23. H. 311. निरपत्रप् schamlos R. 4, 30, 17. 5, 89, 33. f. आ 2, 37, 6.

अपत्रिपलु (wie eben) adj. schamhaft, verschämt P. 3, 2, 136. VOP. 26, 142. AK. 3, 1, 28. H. 390.

अपत्राप्य (wie eben) part. fut. pass. P. 3, 1, 126.

1. अपय (3. अ + पय) n. 1) Nichtweg, Wegelosigkeit, Unwegsamkeit P. 5, 4, 72. 2, 4, 30. VOP. 6, 91. AK. 2, 1, 17. H. 984. पूषा परस्तादप्येवं वः कृपोतु अ. 6, 73, 3. 5, 31, 10. 10, 1, 16. अपैतदप्यमिवैति यदेतां देशमेति CAT. Br. 7, 2, 1, 19. तथ्येत्वं चेत् चापेत्वं चिरिवा पञ्चानं पर्येवात् AIT. Br. 4, 4. Im moral. Sinn: न कश्चिद्वर्णानामपयं भक्ते C. 107. अपयानि गाहते मूढः P. 2, 4, 30, Sch. को वा न पदमप्येऽकार्यतं मया PRAB. 8, 4. — 2) die weibliche Scham CABDAR. im CKDR. Vgl. अपत्यपथ.

2. अपय (wie eben) adj. f. आ weglos: अपयोदेशः। अपया नगरी P. 2, 4, 30, Sch. VOP. 6, 91. अपयम् adv. ibid.

अपयिन् (3. अ + पयिन्) m. nom. अपन्यास् = 1. अपय P. 5, 4, 72. VOP. 6, 91. AK. 2, 1, 17. H. 984.

अपयय (3. अ + पयय) adj. unpassend, unangemessen: अकार्यं कार्यसंकाशमपययं पव्यसंमितम् R. 2, 109, 2. unzuträglich, unverträglich, von Speisen und Arzneien: अपययमिव भोजनम् R. 5, 76, 6. अपययै: सहृ संभृते व्याधिर्वर्षसे पव्या DRAUP. 2, 57. संतापयाति कमपयम्भुतं न रोगा: PANĀT. III, 244. अपययस्तवनात् 217, 23. SU. 1, 72, 16. 280, 9. 2, 313, 8. अपयय-निमित्त durch unzuträgliche Lebensweise veranlasst: (प्रमेहः) अकृतिकृ-र्णोऽपययनिमित्तः 76, 19. अपययशमन Verz. d. B. H. No. 988.

1. अपद् (3. अ + पद्) adj. füsslos: गायत्र्यस्पेकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुर्पदपदी न हि पद्यसे CAT. Br. 14, 8, 15, 10. = BRH. आ. UP. 5, 14, 7.

2. अपद् (wie eben) adj. nom. अपाद्, f. अपाद् oder अपेदी (gāna कुम्पपद्यादि) dass.. अपादर्शीर्षा RV. 4, 1, 11. 1, 32, 7. AV. 10, 8, 24. अप यद्यात्समवत्समादर्शः CAT. Br. 1, 6, 2, 9. 7, 4, 1. 3, 3, 4, 10. 4, 4, 5, 3. अपादम् RV. 3, 30, 8. 5, 32, 8. अपदे 1, 24, 8. pl.: अपादः 10, 99, 4. fem.: अपेदिति प्रयमा पदतीनाम् 1, 132, 3. 6, 59, 6. अरुहस्ता पदपदी वर्धतुताः शर्वाभिर्व्यानाम् 10, 22, 14. अपदी du. 1, 183, 2.

1. अपद् (3. अ + पद्) n. 1) kein Aufenthaltsort: कोयोतोल्कुकायामपदं तदस्तु AV. 6, 29, 2. — 2) der unrechte Ort, die unrechte Zeit: अपदे न-श्यता KATH. 26, 23.

2. अपद् (wie eben) adj. füsslos: अपदा वयम् PANĀT. 211, 6.

अपदत्तिषाम् (von 1. अप + दत्तिषाम्) adv. von rechts weg, nach links hin KAT. Ca. 4, 13, 12. v. l. अप्रदः. — Vgl. अपसव्यम्.

अपदान (von दा, ददाति mit अप) n. = कर्म वृत्तम् SVĀMIN zu AK. 3, 3,

3. im CKDR. eine glorreiche That R. 2, 63, 4. C. 160, v. l. — Vgl. अवदान.

अपदातर् (3. अ + पद - अतर्) adj. (durch keinen Schritt getrennt) anstossend AK. 3, 2, 17, v. l. für अपटातर्.

अपदिशम् (von 1. अप + दिशम्) adv. in einer Zwischengegend (der Windrose) AK. 1, 1, 2, 7. H. 167.

अपदो s. 2. अपद्.

अपदेश (von दिश् mit अप) m. 1) Abweisung, Zurückweisung: देवपदेशे

NIR. 1, 4. दीक्षासु चापदेशान् KAT. Ca. 22, 1, 14. — 2) Vorwand, Schein

(व्याज) P. 6, 2, 7. AK. 1, 1, 2, 33. H. an. 4, 309. MED. c. 30. गच्छति स्मापदेशेन (unter jenem Vorwande, SCHLEGEL: occultis tramitibus) भीतास्तस्य पितुः चियः || R. 1, 9, 41; vgl. 40. केनापदेशेन unter welchem Vorwande C. 27, 2. धर्मस्यापदेशेन M. 4, 198. स्नानापदेशेन unter dem Vorwande des Bades KATH. 4, 67. देवपूजापदेशेन 13, 15. रक्षापदेशात् RAGH. 2, 8. कार्यापदेशात् KATH. 22, 220. ब्रतापदेश VIKR. 53. श्रेष्ठात्रापदेशेन गताः संत्वस्त्रा दश es sind 10 Jahre dahin gegangen als wenn es blosse Tage gewesen wären VIÇV. 13, 12. pl.: अपदेशै: unter gewissen Vorwänden M. 8, 182. शौर्यकर्मापदेशै: 9, 268. Vgl. उपदेश. — 3) Nachweisung, Grund (निमित्त, कारण) AK. H. an. MED. so heisst das 2te Glied im fünfgliedrigen Syllogismus COLEBR. Misc. Ess. I, 292. Z. d. d. m. G. VII, 307, N. 3. — 4) Ziel (लक्ष्य, das aber auch = व्याज ist) AK. 3, 4, 218. H. an. 4, 309. MED. c. 30. — 5) Ort (पद, das aber auch = व्याज ist) AK. 3, 4, 218.

अपेशिन् (von अपदेश) adj. Jemandes Schein, Aussehen annehmend, am Ende eines comp.: राजपुत्रापदेशै KATH. 24, 121.

अपेश्य (von दिश् mit अप) adj. anzuseigen: अपदिश्यापदेश्यम् M. 8, 54.

अपद्रव्य (1. अप + द्रव्य) n. schlechte Waare KULL. zu M. 9, 286.

अपदार् (1. अप + दार्) n. ein Ort abseits der Thür: अपदारैविनिते निर्यात्: SU. 2, 243, 7.

अपधा (von धा, दधाति mit अप) f. Versteck, Verschluss: धो गा उदारं दृप्ता (instr.) वन्सस्ये RV. 2, 12, 3.

अपधूम (1. अप + धूम) adj. frei von Rauch; davon nom. abstr. °मत् RAGH. 10, 75.

अपधंस (von धंस् mit अप) m. 1) Herabfall, das Sinken: अपधंसाः heissen die Kinder gemischter Ehen, wo die Mutter einer höheren Kaste als der Vater angehört, M. 10, 44. 46. — 2) Verborgenheit: प्रयामपधंसै नैविन्द्रेव विद्येण कृतु तम् AV. 4, 3, 5.

अपधंसिन् (von धंस् im caus. mit अप) adj. zum Fall bringend, vernichtend, aufhebend: संवनसामपधंसि ब्रज्यम् AK. 2, 7, 47.

अपधस्त (von धंस् mit अप) adj. tief gesunken (übertr.): मूर्ख अपधस्ते इसि MRK. 124, 3. 131, 8. verachtet AK. 3, 1, 39. H. 440. Die Erklärer zu AK. 3, 2, 43. führen अपधस्त als v. l. von अवधस्त् grob gemahlen auf.

अपधात् (von धंस् mit अप) adj. misstönend KHIND. UP. 2, 22, 1. C. 160: = भिनकास्यस्वरसम्.